

Postanowienie z dnia 24 września 1997 r.

III KKO 6/97

Przewodniczący SSN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Janusz Łętowski, Andrzej Wasilewski, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości Tadeusz Szóstakowski, przedstawiciel Ministra Finansów Maria Paluch.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 24 września 1997 r. na rozprawie sprawy z wniosku Przedsiębiorstwa Realizacji Kompletnych Obiektów Przemysłowych "K." Spółki z o.o. w C. o rozpoznanie sporu o właściwość między Sądem Wojewódzkim w C. i Sądem Apelacyjnym w K. a Naczelnym Sądem Administracyjnym-Ośrodkiem Zamiejscowym w K.

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć wniosek.

U z a s a d n i e n i e

Przedsiębiorstwo Realizacji Kompletnych Obiektów Przemysłowych "K." Spółka z o.o. w C. w piśmie z dnia 26 czerwca 1997 r. wystąpiła do Kolegium Kompetencyjnego przy Sądzie Najwyższym z wnioskiem o: "rozstrzygnięcie sporu negatywnego o właściwość pomiędzy Sądem Wojewódzkim w C., Sądem Apelacyjnym w K. oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym-Ośrodkiem Zamiejscowym w K.".

W tym wniosku oraz w jego uzasadnieniu, wnioskodawca nie wskazał organu administracji państwowej, którego miałby dotyczyć spór kompetencyjny.

Mając na uwadze wynikającą z art. 190 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego kompetencję Kolegium Kompetencyjnego do rozstrzygania sporów o właściwość między organami administracji państwowej a sądami przewodniczący Wydziału w Sądzie Najwyższym wezwał wnioskodawcę do poprawienia i uzupełnienia wniesionego wniosku, który jeżeli miałby dotyczyć negatywnego sporu o właści-

wość między organami administracji państwowej a sądami powinien wskazać takie organy będące w sporze.

W odpowiedzi na to wezwanie, będący adwokatami pełnomocnicy wnioskodawcy, w piśmie z dnia 18 lipca 1997 r. określili treść wniosku jako żądanie "o rozstrzygnięcie sporu o właściwość pomiędzy sądem powszechnym - Sądem Wojewódzkim w C. - Sądem Apelacyjnym w K. a organem administracji specjalnej - Naczelnym Sądem Administracyjnym". W uzasadnieniu tego wniosku pełnomocnicy wnioskodawcy powołali się na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w K. z dnia 5 lutego 1995 r. [...], w którym wprowadził Sąd ten oddalił wniesioną przez Przedsiębiorstwo "K." skargę na decyzję Izby Skarbowej, ale w uzasadnieniu stwierdził, że dochodzone przez skarżące Przedsiębiorstwo roszczenie o odsetki z tytułu nadpłaconego podatku ma cywilistyczny charakter prawny. Z kolei w postępowaniu przed Sądem Wojewódzkim w C. pozew Przedsiębiorstwa "K." został odrzucony, a następnie Sąd Apelacyjny w K. oddalił zażalenie na takie postanowienie Sądu Wojewódzkiego. W tym stanie rzeczy zaistniał - zdaniem wnioskodawcy - spór negatywny w rozumieniu art. 192 KPA między: "sądem powszechnym a organem administracji państwowej - administracji specjalnej".

Na rozprawie przed Kolegium Kompetencyjnym w dniu 24 września 1997 r. pełnomocnicy wnioskodawcy nie stawili się pomimo prawidłowego zawiadomienia o tym terminie rozprawy.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

W rozpatrywanym wniosku Przedsiębiorstwa Realizacji Kompletnych Obiektów Przemysłowych "K." Spółki z o.o. w C. zarówno w jego żądaniu, jak i w jego uzasadnieniu nie zostały nawet powołane warunki sporu o właściwość w rozumieniu przepisów art. 190 § 1 i 192 § 1 pkt 2 KPA, który podlegałby rozpatrzeniu przez Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym.

W powołanych przepisach mowa jest o sporze o właściwość między organami administracji państwowej a sądami, przy czym negatywna forma takiego sporu polega na tym, że w sprawie za niewłaściwy uznaje się zarówno organ administracji państwowej, jak i sąd. Podstawowym warunkiem sporu o właściwość w rozumieniu powołanych wyżej przepisów jest zatem to, że po jednej stronie występuje organ administracji państwowej, a po drugiej sąd. Tymczasem wnioskodawca zupełnie bezza-

sadnie przypisuje rolę organu administracji - Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu. Takie stanowisko przedstawione przez pełnomocników wnioskodawcy, którzy są adwokatami jest wręcz niezrozumiałe. Trudno bowiem przyjąć, że adwokaci nie znają systemu sądów , a w szczególności przepisów ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.). Przy okazji należy też zwrócić uwagę na oczywiście bezzasadne traktowanie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego o oddaleniu skargi (orzeczenia merytorycznie rozstrzygającego rozpatrywaną sprawę) w kategorii uznania się za niewłaściwym w rozumieniu sporu negatywnego.

Z powyższych przyczyn wniosek podlegał odrzuceniu stosownie do art. 199 § 1 KPC stosowanemu odpowiednio w myśl art. 195 KPA.

=====